

Om namn

Jag har en liten syster
som är så glad och yster
hon heter Solveig Smith
(det efternamnet är ock mitt).
På kvällarna hon läser
och om man henne stör
då börjar hon och fräser
så att man aldrig om det gör.

Hennes näsa den är trubbig
med många fräknar på
Själv är hon kanske knubbig
men jag tycker om 'na ändå.
I skolan sköter hon sig bra
och hon en säker framtid får.
Och över det kan mor va' gla'
och slippa ödsla någon tår.

skrivet av Kickan 20 april 1950

Ni kanske gissar vilken syster det rimmas om.

En gång i världen, för länge, länge sedan, hette jag faktiskt både Solveig och Smith. Men som dåtidens bruk var så antog jag makens efternamn, och det var OK för mig. Idag är ingenting i den vägen självklart, vår äldste son har faktiskt tagit sin frus efternamn, och då det är mer ovanligt än vårt var väl det också OK.

Solveig då? Ett alldeles omöjligt namn att uttala för en tvååring, det blev lolololo eller så, och på den vägen är det. Lolololo blev Lolo, eller t o m Lolchen. Men ett så barnsligt namn kan man ju som vuxen inte ha, så jag snyggade till stavningen med lite fransk touch och lät inregistrera det som namn. Lite barnsligt är det ju, men man vänjer sig.

Så nu vet ni det.

Loulou Eriksson

Kickan och Lolo 1950